

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Finn styrka i enighet

Äldste Erich W. Kopischke, Tyskland

Områdespresident Europa

Sedan Adams dagar har Herren gett sina barn budet att älska varandra. Samtidigt sörjde han över att många av dem var kärlekslösa och hatade sitt eget blod.¹

Vår himmelske Fader vet att det eviga livets dyrbara gåva bara är tillgänglig för hans barn om de väljer att älska Gud som sin Fader och om det råder kärlek och enighet bland dem. Frälsaren bad för sina lärjungar "att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss".² Och han bekräftade för Adam efter hans dop: "Se, du är ett i mig, en Guds son, och så kan alla bli mina söner. Amen."³ Herren uppmanade profeten Joseph att lära att var och en skulle högakta sin broder som sig själv och att de skulle bli ett. Han varnade: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina."⁴

Jag har ofta begrundat den viktiga principen om enighet och varför den är så avgörande. Min slutsats är att enighet skapar, bygger och uppehåller styrka. Den ger oss kraft att övervinna alla hinder, uppnå alla mål och motstå alla oönskade inflytanden som kan angripa oss och våra familjer. Om vi följer principen om enighet i vårt liv är vi inte rädda för att göra gott, och Herren lovade: "Låt jord och helvete förena sig mot er, ty om ni är byggda på min klippa kan de inte få överhand."⁵

Wilford Woodruff sade: "Jag tror inte att det krävs särskilt många argument för att visa att enighet ger styrka, och att ett enat folk har en kraft som ett splittrat folk inte har." Han fortsätter: "Guds heliga kan inte ha framgång om de inte är enade."⁶

Å andra sidan är det viktigt att vi förstår att

Äldste Erich W. Kopischke

oenighet orsakar ödeläggelse och fördärv. Herren varnade: "Ett rike som är splittrat blir ödelagt, och en stad eller en familj som är splittrad kommer inte att bestå."⁷ Det här är sant för varje livssituation vi befinner oss i. Om jag vill vara framgångsrik och lycklig som person behöver jag vara "ett med mig själv och med Gud". Om vi vill vara framgångsrika och lyckliga i vårt äktenskap och i vår familj behöver vi vara eniga. Om vi vill vara framgångs-

rika och lyckliga i våra församlingar och stavar behöver vi vara eniga. I vart och ett av dessa fall leder oenighet till ödeläggelse. Det försvagar vår förmåga att utvecklas. Resultatet blir bedrövelse och bitterhet. Men om vi är eniga lyckas vi även i situationer som verkar hopplösa.

Jag tycker mycket om följande fabel:

"En gång i tiden fanns det en flock duvor som flög och letade efter mat under ledning av sin kung. En dag hade de flugit länge och var mycket trötta. Duvkungen uppmuntrade dem att flyga lite längre. Den minsta duvan ökade farten och hittade några riskorn som låg spridda under ett fikonträd. Alla duvorna landade där och började äta.

Plötsligt föll ett nät över dem och de var fångade i en fälla. De såg en jägare närma sig bärande på en enorm klubba. Duvorna flaxade desperat med vingarna i ett försök att ta sig ut men till ingen nytta.

Då fick kungen en idé. Han rådde alla duvorna att flyga upp tillsammans och ta nätet med sig. Han sade att det fanns styrka i enighet.

Varje duva plockade upp en del av nätet och tillsammans flög de iväg med nätet. Jägaren tittade förbluffad upp. Han försökte följa efter dem men

de flög högt över berg och dalar. De flög till en kulle nära en tempelstad där det bodde en mus som kunde hjälpa dem. Han var en trofast vän till duvkungen.

När musen hörde det höga ljudet av deras ankomst sprang han och gömde sig. Duvkungen ropade försiktigt på honom och då var musen glad att se honom. Duvkungen förklarade att de hade fångats i en fälla och ville att musen skulle gnaga sönder nätet med sina tänder och befria dem.

Musen gick med på det och sade att han skulle befria kungen först. Kungen insisterade på att han skulle befria hans undersåtar först och kungen sist. Musen förstod kungens känslor och gick med på hans önskan. Han började gnaga på nätet och en efter en befriades duvorna och även duvkungen. Alla tackade musen och flög iväg tillsammans, förenade i sin styrka.”⁸

Den här berättelsen är ett bra exempel på principen om och kraften i att vara eniga. Vilka protester vi än må komma med, hur svår en uppgift än tycks vara, har vi goda chanser att nå våra mål och uppfylla vårt syfte om vi gör det i enighet. Vår himmelske Fader ger oss det fullkomliga exemplet på enighet i Handledning för skriftstudier. Vi läser om dem (Gudomen): Dessa tre personer är ett i fullkomlig enighet och harmoni i fråga om avsikter och lära.⁹

Vi inbjuds att följa deras exempel som man och hustru medan vi försöker fostra rättfärdiga barn. I våra kallelser i kyrkan behöver vi enade ansträngningar när vi strävar efter att ger råd i församlingar och stavar för att åstadkomma frälsning för vår himmelske Faders barn. Enighet i fråga om rättfärdighet och önskningar binder samman våra hjärtan. Den sammanlänkar oss med himlens krafter och bereder vägen för inspiration och uppenbarelse. Vi blir verkligen redskap i Herrens händer för att frälsa själar. Enighet är viktigare än att ha rätt.

Äldste George Q. Cannon har sagt: ”Jag antar att var och en av oss gärna vill ha sin vilja fram.

Det vill jag. Jag är villig att erkänna att jag vill att saker och ting ska ske på mitt sätt. Men jag vill det inte så mycket att det går emot mina bröders vilja. Det är vår plikt som kyrkans första presidentskap. Det är varje presidentskaps plikt i kyrkan.

Stavspresidenterna och deras rådgivare, biskoparna och deras rådgivare och alla som har en presiderande ställning bör vara eniga. Det är vår plikt som kyrkans första presidentskap att sträva efter denna anda av enighet som Frälsaren bad om och att bli ett, att föra våra känslor i samklang. Och när två är överens om något och den tredje inte ser det, låt honom säga: ’Jag är med er. Inga känslor som får utrymme i mitt hjärta ska stå mellan er och mig.’”¹⁰

Vi inbjuds att vara eniga, men det är också viktigare att vara eniga än att följa en utmärkt plan om inte alla är överens om den. Jag citerar återigen president Cannon:

”Anta att en man har större visdom än en annan. Det är bättre att genomföra en plan som inte är så vis, om alla är eniga om den. Generellt sett är en plan eller riktlinje som kanske är underlägsen i vissa avseenden mer effektiv om alla är eniga om den, än en bättre plan skulle vara som de inte är eniga om.”¹¹

När vi fullföljer våra olika plikter och uppdrag, låt oss göra det i enighet. Då når vi en djupare nivå av frid, en starkare nivå av inspiration och en högre nivå av prestation, och vi blir Herrens utvalda.”¹² ■

SLUTNOTER

1. Se Mose 7:33.
2. Joh 17:21.
3. Mose 6:68.
4. Läran och förbunden 38:27.
5. Läran och förbunden 6:34.
6. *Discourses of Wilford Woodruff* (1890), s. 172 och *Deseret Weekly*, 30 augusti (1890), s. 305.
7. Matt 12:25.
8. *Unity is Strength*, Ajit Hari Sahu, www.whereincity.com/stories/children/5909.html.
9. Se Joh 17:21-23; se också 2 Nephi: 31:21 och 3 Nephi 11:27, 36.
10. *Discourses and Writings of George Q. Cannon*, band 1, utvalda, redigerade och arrangerade av Jerreld I. Newquist (1957), s. 207.
11. *Discourses and Writings of George Q. Cannon*, s. 207.
12. Se Joh 17:9-11.

”Fokus för evig framtid”

Ingrid Rydström, Stockholm

Här kommer en liten återblick på delar av Fokus 2011, konferensen för unga ensamstående vuxna den 4-7 januari 2011. Det blev en lyckad konferens trots vissa svårigheter i förberedelsearbetet. Vi kan vara lyckliga som har Herren som medhjälpare i alla situationer. Utan Herrens hjälp, våra prästadömsledare, områdessjuttio Ingvar Olsson och stavspresidentskapet i Stockholms stav, samt trofasta och tjänande syskon hade det inte blivit den härliga konferens som det blev. Vi är också oerhört tacksamma till Enköpings kommun som ställde upp med lokaler och annan service på ett fantastiskt sätt.

Vad hände då under Fokus 2011? Det var 155 ungdomar som kom, plus ett tjugotal som deltog

Stavspresidenterna Markus Karlsson och Ingemar Nyman tog emot ungdomarna till festmiddagen innan balen på Fokus.

i kvällsaktiviteterna. Temat var ”Fokus för evig framtid” som syftade på templet och dess välsignelser. Vi hade ett blandat program med tempelresa, instituttklasser, föreläsningar, sportaktiviteter, skapande verksamhet och egen tid för fria aktiviteter. Dessutom hade vi ”Outreach” med våra fantastiska missionärspår för unga vuxna. Balansen mellan de olika aktiviteterna var uppskattad.

Invigningen leddes av Johan Strandman, ansvarig rådgivare i stavspresidentskapet. Han uttryckte sin känsla för ungdomarna och konferensens tema. Därefter tog en spexfylld inledning vid, ledd av Gabriel och Isak Malm (kusiner, ej bröder, jo, i evangeliet).

Danserna och balen hade alla ett tema som ungdomarna förverkligade. Första dansens tema var ”Dressed in White”, den andra ”Superhero” och

den tredje som var balen, ”Be Delicious”. Balen föregicks av en festmiddag där ungdomarna kom festklädda. Stor omsorg hade också lagts vid dukning och meny. När ungdomarna kom till middagen hälsades de välkomna av två stavspresidenter, president Ingemar Nyman, Stockholms stav och president Markus Karlsson, Stockholms södra stav. Louis Herrey var ”fotograf” och tog kort på ungdomarna alltefter som de steg in i matsalen. Vi vuxna ledare bildade häck och önskade dem också välkomna till bords samt serverade dem maten vid borden.

De fyra föreläsningarna genomsyrades av konferensens tema. Maria och Örjan Olsson från Stockholms södra stav talade över temat ”Eviga familjer”. De delade med sig av hur de förhöll sig till sin sons plötsliga död i späd ålder, något som verkligen berörde ungdomarna. Biskop Eric Peterson också från Stockholms södra stav talade över ämnet ”Hur kan Mormons bok hjälpa mig genom svåra tider”. Ett alltid aktuellt ämne. Ett annat aktuellt ämne som Joakim och Gabriella Karlsson, från Stockholms stav, belyste var ”Dating och saker som jag bör veta innan jag gifter mig”. De talade över sitt ämne som om de satt hemma vid köksbordet och gjorde en tillbakablick på sina olika roller och tankar vid tiden för deras dating och innan de gifte sig. Den sista föreläsningen

LOUIS HERREY

hölls av Cecilia Strandman, från Stockholms stav, över ämnet ”Led dig själv till livsglädje”. Ett ämne som också engagerade ungdomarna och fick dem att ställa många frågor både under föreläsningens gång och efteråt.

Tempelresan var länge ett frågetecken under tiden för planeringen. Hur många kommer att åka till templet, blir det ett antal bilar som åker dit, eller vad? Det blev så många som anmälde sig till templet att vi i sista stund fick hyra en buss. Nu blev det tyvärr en planeringsmiss så att sporten

kolliderade med tempelresan vilket gjorde att antalet tempelbesökare reducerades. Från början var det drygt en tredjedel, cirka 60 st., av alla Fokus-deltagare som ville åka till templet. När ungdomarna som hade varit i templet kom tillbaka så hade de med sig en speciell anda vilken påverkade oss andra. Det kändes bra att det gick att genomföra en tempelresa under tiden för Fokus.

Sista dagen hade vi som vanligt ett vittnesbördsmöte och det är något som man inte vill missa. Vilka fantastiska ungdomar vi

har i kyrkan. Jag tror att vi inte alltid tänker på vilka problem och svårigheter våra ungdomar får gå igenom. Det är inte lätt att vara ung och tillhöra kyrkan i dagens samhälle. Flera av vittnesbörden handlade om hur de har kämpat för att få ett vittnesbörd eller för att behålla sina vittnesbörd, men de har klarat det. Vi som var där som ledare blev väldigt starkt påverkade av deras vittnesbörd och var mycket tacksamma för förmånen att få ta del av detta och av privilegiet att få tjäna dessa fina ungdomar. ■

Utbildningen viktig på släktforskningscentren

Birgitta Wennerlund

I ett av Joseph Smiths sista brev till de heliga innan han dödades 1844 betonade han vikten av det ställföreträdande frälsningsarbetet för våra avlidna förfäder. Han sade bland annat: ”Låt oss därför som en kyrka och ett folk och som sista dagars heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet, och låt oss i hans heliga tempel, när det är färdigt, lägga fram en bok som innehåller uppteckningarna om våra döda, som på alla sätt skall vara värdiga att tas emot.”

I Jakobsberg har man tagit uppmaningen på allvar och anordnat flera släktforskardagar med utbildning inom de olika program som är till hjälp för den enskilde att finna och föra sina förfäder till templet. Marianne Manell förestår församlingens släktforskningscenter och ser som sin uppgift att hjälpa så många som möjligt att lära så mycket som möjligt. Torbjörn Manell och Jenny Kempler är hennes assistenter och tillsammans håller de centret öppet på söndagseftermiddagarna. Carlos Cisternas är handledare för de spansktalande i församlingen.

”Det har visat sig vara en bra tid för många

som inte har barn att ta hand om och som tycker sabbatsdagen är en bra dag att tänka på sina förfäder”, berättar syster Manell. ”Vi brukar ha öppet i flera timmar och därför äter vi först något tillsammans efter de ordinarie mötena.”

Till skillnad från förr, när forskarna fick åka långa vägar till landsarkiven för att få titta i kyrkoböckerna, är det idag många som läser dem på sin dator i hemmet. ”Våra släktforskningscentrer behövs på andra sätt idag”, anser syster Manell. ”Vi ser dem mer som utbildningscentrer. Det är därför vi har bjudit in representanter från Geline, SVAR och ArkivDigital på våra släktforskardagar. De kommer gärna och lär ut sina program. Kyrkan har dessutom abonnemang på ArkivDigital och SVAR på alla släktforskningscentren runt om i Sverige.”

Både broder och syster Manell är också släktforskningsmissionärer på deltid. Det innebär att de får ta emot frågor och hjälpa till med problem som rapporteras via nya FamilySearch. ”Skriver man på svenska till ’Send us feedback/Help Center’ i nya

BIRGITTA WENNERLUND

Torbjörn och Marianne Manell, Jenny Kempler och Irene Bergvall tillhör alla Jakobsbergs församling där de verkar för att höja kunskapsnivån i släktforskning och indexering.

FamilySearch-programmet och ber om hjälp med något, ja, då kommer brevet till en deltidsmisionär i Sverige. Vi svarar i regel via epost, men vi kan också ringa upp dem. Många är kanske inte medvetna om att de kan skriva på svenska”, säger broder Manell, ”och få svar på svenska.”

”Om föreståndare för släktforskningscentrer och handledare får mer utbildning, och de i sin tur undervisar syskonen i församlingen, ja, då skulle det inte komma så många enkla frågor till oss”, tror syster Manell. ”Vi behöver höja kunskapsnivån på centren, och samtidigt kan det då bli fler som vill arbeta några timmar i veckan som deltidsmisionärer.”

Behovet av deltidsmisionär för FamilySearch är stort. Målet är att få så många missionärer i Sverige att hjälpen via gratisnumret 00800-18301830 kan ges även på svenska. Deltidsmisionärer förbinder sig att verka i minst 6 månader och mellan 5-20 tim per vecka. Man får en gedigen utbildning och möjlighet att i stor utsträckning själv välja arbetstiderna.

Såväl broder och syster Manell och syster Kempler är eniga om att Herren hjälper den som visar sin vilja att föra förfäderna till templet. ”Vi ser gång på gång”, berättar syster Kempler, ”hur alla problem löser sig, ett i taget. Och ju mer kunskap vi får desto mer motiverade blir vi att både forska själva och att hjälpa andra!” ■

Indexering handlar inte bara om namn

Birgitta Wennerlund

Irene Bergvall i Jakobsbergs församling har alltid haft en stark känsla för släktforskning. När hon i början av 2010 blev inbjuden till en kurs i indexering på församlingens släktforskningscenter, kände hon hur en våg av glädje genomströmmade henne.

På kursen fick hon lära sig att indexeringen i slutänden skapar ett digitalt och sökbart index, eller register, som blir till mycket stor hjälp för släktforskare. ”Tänk att inte behöva sitta i timmar och leta sida upp och sida ner i böckerna för att hitta den man söker, utan i stället kunna söka direkt på namnet och få hänvisningar till orter, datum och kanske även föräldrar”, säger syster Bergvall entusiastiskt.

Att indexeringen inte bara handlar om att skriva ner uppgifter på en dator har syster Bergvall fått många bevis för. ”Det är som om Anden ger mina ögon ljus, och jag kan känna när jag gjort något misstag. Då kontrollerar jag igen, och när jag ändrat kommer ett lugn som bekräftar min rättelse.” Hon är också övertygad om att personerna vars namn hon indexerat en dag kommer till templet: ”Jag känner att jag hjälper dem att få sina frälsande förrättningar utförda och det motiverar mig

att fortsätta”, säger syster Bergvall som indexerat över 32 000 namn det senaste året.

Varje bunt som laddas ner med bild på ett uppslag i någon födelse-, vigsel- eller dödbok innehåller ett antal poster som brukar ta ett par timmar att indexera. Buntarna har olika svårighetsgrader. Syster Bergvall väljer alltid de svenska kyrkoböckerna, även om de ibland kan vara svåra att läsa även för den erfarna. ”Ja, det kan vara ett detektivarbete att tyda prästens handstil, men man lär sig efter hand. Och man kan hjälpas åt, det går nämligen att få upp samma bild på flera datorer, så man kan få hjälp av andra som indexerar. En grupp som träffas och indexerar kan ju också hjälpa varandra och dessutom ha väldigt trevligt tillsammans! Det finns än så länge inte så många deltidsmisionärer, så dem brukar jag kontakta i sista hand.”

Livet har förändrats för henne sedan hon började indexera. ”Det blir inte mycket TV-tittande nuförtiden”, säger hon och ler. ”Vetskapen om att indexeringen betyder mycket för personerna bakom namnen gör arbetet både meningsfullt och roligt.”

Vid årsskiftet fanns det 400 000 indexerare runt om i världen. I Sverige finns ännu

bara några hundra, men alla – oavsett om man är medlem i kyrkan eller inte – kan hjälpa till. ”Förhoppningsvis är det många ungdomar som lär sig indexera, de är duktiga på datorer. Gå till www.indexing.familysearch.org.

Där finns det en introduktionsfilm som visar hur man gör”, berättar syster Bergvall. ”Eller be församlingens handledare eller föreståndare för släktforskningscentret visa er. Då får ni lika roligt som jag!” ■

Ödeläggelse efter brand leder till nytt kapell

Äldste J. Glade och syster Lola Peterson
Informationstjänstmissionärer

Söndagen den 16 januari 2011 invigdes ett nytt kapell i Tammerfors i Finland. President Erich Kopischke, områdespresident för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Europa, invigde byggnaden. Den nya byggnaden uppfördes efter att den tidigare hade brunnit ner totalt.

Sent på kvällen den 5 januari 2008 var två ungdomar, 18 och 19 år gamla, ansvariga för att starta branden som förstörde byggnaden. Branden började i en soptunna, spred sig snabbt i byggnaden och morgonen därpå låg kapellet i ruiner. Några föremål räddades: en bild av Jesus vid brunnen, en handknuten ryamatta som tillverkades på 1970-talet, mikrofilmrullar och en del utrustning i släktforskningsområdet i källaren.

President Kopischke som invigde det nya kapellet sade: ”Det som kan tyckas vara en katastrof visade sig bli en välsignelse.

Våra hjärtan och medlemmar-nas hjärtan ömmade för dessa stökiga ungdomar som, när de satte en närbelägen soptunna i brand, säkerligen inte gjorde det i avsikt att bränna ner kyrkan. De behandlades som att det skulle finnas en framtid i deras liv, trots att de gjort skada och måste ta ansvar för det. Det är vad vi lär oss av detta. Frälsaren fördömer oss aldrig. Han inbjuder oss att förändra vårt liv och gå vidare till ett bättre. Herren vill att vi ska återvända till vår himmelske Fader.” President Kopischke kallade den nya byggnaden ett sanningens standar och ett fyrtorn av ljus och tro. Han sade: ”Jag hoppas att ni och jag utvecklar tro på att Gud välsignar oss, vår familj, vårt land och vårt samhälle när vi helgar oss själva åt Herren.”

Ett öppet hus hölls i samband med invigningen. 46 000 broschyrer som handlar om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas tro, den nya byggnadens

FOTO EERO PALOMÄKI

En brand lämnade endast kvar ruiner av Tampere kapell i Tammerfors, Finland

historia, och en inbjudan att närvara delades ut i stora delar av Tammerfors av 400 medlemmar.

Bland besökarna som kom till öppet hus fanns Ben och Jonna Christensen. Jonna är en populär sångerska, artist och underhållare från Finland. Hon har gett ut tre album (ett som nästan gav en guldskiva) och har ett nytt på gång. För sju år sedan blev Jonna medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon förändrade sin livsstil och inriktningen på sin musik. Hon framförde nyligen sin nya singel ”Puppets” i Eurovisionsschlagerfestivalen

Ut ur askan uppfördes ett nytt kapell

FOTO EERO PALOMÄKI

i Finland 2011. Med ”Puppets” ger hon ett tydligt budskap om passande klädsel. En annan besökare var pastor

Jorma Katainen från Ilomäentie församling (sjundedagsadventistkyrkan). Pastorn som hade erbjudit kyrkan att använda

adventistkyrkan sade: ”Vi hjälpte er när er kyrka hade brunnit ner, och nu vill vi gratulera er till den nya byggnaden.” ■

Kommentar från redaktionen

En del uppgifter fattades i artikeln ”Utby kapell fyller 40 år” på Lokala sidorna i *Liahona* februari-numret. Artikeln innehöll information om grenspresidenter och biskopar som verkat i Utby församling. Men det finns även andra grenar/församlingar som har haft möten i Utby kapell. Vid två tillfällen fanns det två grenar/församlingar som hade möten i Utby kapell. Första gången var december 1976, då Göteborgs 2:a gren delades till 2:a och 4:e grenen. Detta var en förberedelse inför bildandet av Göteborgs

stav i november 1977, då de båda grenarna slogs ihop igen till Utby församling. Grenspresident detta knappa år var Rolf Häggglund, med rådgivare Bertil Ynghammar och Tommy Hulterström.

Andra tillfället var maj 1985, då Alingsås församling bildades och hade sina möten i Utby kapell i 6 månader innan en lämplig lokal kunde hyras i Alingsås. Även denna gång hette biskopen Rolf Häggglund med rådgivare Bertil Ynghammar och Tommy Hulterström. ■

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Email: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet:
Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås
Email: asw@bredband.net ■

HUR JAG VET

Kyrkan och evangeliet betyder allt för vår familj

Familjen Robayo består av pappa Jacobo, mamma Olga och barnen Shara, Juan, Raquel och David. De kommer från Colombia, ett land som de älskar, men var tvungna att lämna som politiska flyktingar år 2002. Efter två års vistelse i Ecuador beslöt Förenta nationerna att de behövde flytta längre bort från Colombia för att vara säkra. År 2004 anlände de till Sverige och bodde de första månaderna utanför Vimmerby. I mars 2005 flyttade de till Jönköping där de bor nu och tillhör Jönköpings församling.

Familjen har fått kämpa hårt för att klara sig både i Ecuador och i Sverige. Evangeliet har varit en stor hjälp och de har känt Herrens hand i sitt liv.

Så här berättar äldsta dottern *Shara* om hur evangeliet kom till familjen och vad det betyder för dem:

Familjen Robayo fr. v. Shara, Raquel, mamma Olga, Juan, pappa Jacobo och David.

"Mina föräldrar växte upp i starka katolska familjer i Colombia, de gifte sig i katolska kyrkan 1982. På julafton år 1992 fick de oväntat besök av Olgas biologiska mor, som ville träffa sina barnbarn och be om förlåtelse för saker som hon sagt och gjort tidigare. Detta på grund av att hon på juldagen skulle döpas i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon passade på att inbjuda familjen till sitt dop, det var dock bara Olga och lille Juan som kom. Missionärerna tog kontakt med Olga efter dopet och dagen efter träffade de familjen. De visade filmen "Tillsammans för evigt". Olga och Jacobo tyckte mycket om budskapet. Jacobo överraskade alla när han ville att missionärerna skulle komma tillbaka samma kväll. Efter två månader döptes Olga och Jacobo den 20 februari 1993. I juli 1994 beseglades familjen i Lima tempel i Peru.

Det var två saker som vi tänkte på när Förenta nationerna sa att vi kunde åka till Sverige. Fanns kyrkan där? När vi undersökte detta och upptäckte att kyrkan fanns i Sverige och även ett tempel hoppade vi av glädje och tackade ja till att komma hit. Det andra vi tänkte på var att det skulle bli kallt!

Under de fem månader då vi bodde i Vimmerby,

där kyrkan inte fanns, var en speciell tid i vår familj. Vi längtade mycket efter att få tillhöra en församling och kunna gå till kyrkan varje söndag. Tack vare missionärerna och medlemmar i Jönköpings församling kunde vi komma till kyrkan tre gånger, vilket vi var tacksamma för. Som familj höll vi varje söndag våra möten, klädde oss i våra söndagskläder och tänkte på att det kanske var så medlemmar förr i tiden hade det, då det inte fanns så många medlemmar.

På grund av alla krävande situationer vi har upplevt tillsammans har vi lärt oss att hålla ihop, att stödja varandra och att hantera konflikter. Evangeliet har gett oss det eviga perspektivet till vår relation som familj och att vi kan klara alla prövningar när vi håller ihop och håller de förbund vi ingått med Herren. Templet har en mycket stor betydelse i vår familj, det var där vi hämtade kraft att fortsätta med våra liv.

Missionärerna har också varit en stor styrka för oss. Även om vi upplevt svåra ekonomiska tider har vi alltid fortsatt med traditionen att ofta bjuda missionärerna på mat hemma hos oss. De kom ofta med ett budskap som var just det vi behövde höra för att hålla ut.

Vi har lärt oss att lita på Herren i allt och vet att Han vet bäst och aldrig lämnar oss. Mycket bön, fasta, skriftstudier, hemafton, tempelbesök och att prata mycket med varandra, minnas och skratta tillsammans samt att delta i kyrkans aktiviteter är några saker som hjälpt oss att hålla samman familjen under dessa år av omställningar och prövningar."

Familjen Robayo har anpassat sig väl till sitt nya hemland Sverige, de älskar och saknar sitt hemland Colombia, men det är i Sverige deras hem är nu och det är här familjen bor och växer tillsammans. Två av barnen är nu på mission, sonen Juan började sin mission i Asunción, Paraguay i oktober 2010 och dottern Shara åkte till Temple Square-missionen i Salt Lake City, USA i april 2011. ■

Skicka gärna in bidrag under rubrikerna *Hur jag vet*, *Sista dagars heliga i Sverige berättar*, *Favoritskriftställe (för ungdomar)*, *Försöker likna Jesus (för barn)* till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar).